

Wet tot instelling van de Orde der Dierenartsen 19.12.1950 (B.S. 14.01.1951)

Art. 1. Er wordt in België een Orde der dierenartsen ingesteld. Zij bezit rechtspersoonlijkheid.

Art. 2. De Orde der dierenartsen omvat al de doctors in de veeartsenijkunde in België woonachtig, aldaar gemachtigd de veeartsenijkunde uit te oefenen en ingeschreven op een van de lijsten der Orde. Onder voorbehoud van de overgangsbepalingen dezer wet moeten de doctors in de veeartsenijkunde die in België woonachtig zijn en verlangen aldaar de veeartsenijkunde uit te oefenen, vooraf hun inschrijving op de lijst der Orde verkrijgen. De wegens de woonplaats van betrokkene bevoegde gewestelijke raad der Orde kan de inschrijving slechts weigeren zo de aanvrager zich schuldig heeft gemaakt aan een feit, waarvan de zwaarwichtigheid het definitief verbod de veeartsenijkunde in België, uit te oefenen verdient. De aanvrager die bij zijn aanvraag blijft, kan eisen persoonlijk door de raad der Orde te worden gehoord. Hij heeft het recht zich door een of meer raadslieden te doen bijstaan. De raad der Orde wijst een met redenen omklede uitspraak, die rekening houdt met de beginselen vastgesteld in de artikelen 5 en 6 dezer wet. De regelen van territoriale bevoegdheid in deze wet bepaald, die met betrekking tot het taalgebruik alsmede die in zake hoger beroep en voorziening in verbreking, worden eveneens in acht genomen.

Art. 3. Het gezag van de Orde der dierenartsen berust bij:

- 1° De hoge raad der Orde;
- 2° De twee gemengde raden van beroep;
- 3° De twee gewestelijke raden.

Art. 4. Er wordt, in ieder der beide taalstreken van het land, een raad der Orde opgericht, die rechtsmacht heeft over de dierenartsen die in deze taalstreek woonachtig zijn.

De provinciën Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen behoren tot de raad der Orde die het Nederlands als voertaal heeft.

De provinciën Henegouwen, Luik, Luxemburg en Namen behoren tot de raad der Orde die het Frans als voertaal heeft.

De dierenartsen wonende in de provincie Brabant worden over de twee raden der Orde verdeeld: de ene met het Nederlands en de andere met het Frans als voertaal. De eerste heeft rechtsmacht over de dierenartsen die in de gemeenten, waarvan de bestuurstaal het Nederlands is, woonachtig zijn. De tweede heeft rechtsmacht over de dierenartsen die in de gemeenten, waarvan de bestuurstaal het Frans is, woonachtig zijn. De dierenartsen, woonachtig in de administratief tweetalige gemeenten van Brabant, mogen zich naar keuze bij één dezer beide raden aansluiten.

Art. 5. De raden der Orde maken de lijst op van de Orde.

Zij zorgen voor de naleving van de veeartsenijkundige plichtenleer, de eer, de eerlijkheid en de waardigheid van en de geheimhouding door de leden der Orde in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van het beroep, en zelfs buiten hun beroepsbedrijvigheid in geval van zware fouten, die een weerslag zouden hebben op de eer van het beroep.

Zij wijzen de bevoegde overheden op de inbreuken op de wetten en reglementen in zake uitoefening van de veeartsenijkunde.

Op verzoek van een van beide partijen of van ambtswege in geval van een ernstige tekortkoming aan de beroepseerlijkheid, waarden zij de honorariastaten der dierenartsen.

Op verzoek van de hoven en rechtbanken geven zij hun advies over de wijze van vaststelling en over het bedrag der gevraagde honoraria.

Art. 6. De raden der Orde kunnen geen enkele strafmaatregel of ontzetting gronden op redenen in verband met het ras, de godsdienst, de levensbeschouwing, de politiek, de taal of de vakbeweging.

Elke inmenging op een dezer gebieden is hun verboden.

Art. 7. Elke raad der Orde is samengesteld uit werkelijke en plaatsvervangende leden, verkozen door de op zijn lijst ingeschreven dierenartsen.

Het aantal gewone en plaatsvervangende te verkiezen leden wordt vastgesteld bij het koninklijk besluit voorzien bij artikel 24.

Bij de samenstelling der kiescolleges wordt, voor de provincie Brabant, rekening gehouden met de bepalingen van artikel 4.

De verkiezing van de leden geschiedt bij geheime stemming.

De stemming is verplicht; herhaalde onthouding van stemming, zonder wettige reden, geeft aanleiding tot de in deze wet voorziene strafmaatregelen, met uitzondering van de schorsing en het definitief verbod de veeartsenijkunde uit te oefenen.

Bij ontslag of overlijden van een werkelijk lid wordt dit lid vervangen door de plaatsvervanger die de meeste stemmen heeft behaald. Wanneer twee plaatsvervangers hetzelfde aantal stemmen bekomen hebben, wordt de voorrang gegeven aan het oudste lid in jaren.

Art. 8. De werkelijke en plaatsvervangende leden van de raad der Orde worden voor een termijn van zes jaar verkozen onder de praktijks van Belgische nationaliteit die ten minste 35 jaar oud zijn, in de taalstreek woonachtig en sedert ten minste vijf jaar op een van de lijsten der Orde ingeschreven zijn.

De raad wordt om de drie jaar met de helft vernieuwd.

De werkelijke leden zijn niet onmiddellijk herkiesbaar.

Art. 9. Elk lid van een raad der Orde, dat behoorlijk opgeroepen, zonder wettige reden, twee achtereenvolgende vergaderingen niet bijwoont, is strafbaar met waarschuwing of censuur.

Art. 10. De raad der Orde verkiest in zijn schoot een voorzitter, een ondervoorzitter en een secretaris, die het bureau vormen.

Elke raad der Orde wordt bijgestaan door een magistraat van eerste aanleg, die door de Koning wordt aangewezen en die raadgevende stem heeft.

De Koning benoemt ook, onder dezelfde voorwaarden, een plaatsvervangende bijzitter.

Art. 11. De hoge raad van de Orde der dierenartsen van België wordt verkozen door de leden der gewestelijke raden van de Orde, volgens onderstaande regelen:

a) De gewestelijke raad van de Orde omvattende de provinciën Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en het Nederlandstalig gedeelte van Brabant, verkiest vijf leden op de wijze bepaald bij koninklijk besluit;

b) Hetzelfde geldt voor de raad van de Orde omvattende de provinciën Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en het Franstalig gedeelte van Brabant;

c) Elke der provinciën en gedeelten van provinciën waarvan sprake in dit artikel moet in de hoge raad van de Orde vertegenwoordigd zijn onder de tien aldus verkozen leden.

De Koning vult de hoge raad aan door in elk der veeartsenijscholen (of faculteiten) van Gent en Kuregem-Brussel een titelvoerend afgevaardigde en een plaatsvervangend afgevaardigde aan te wijzen. Het staat elk dezer instituten vrij, te dien einde, aan de Koning een lijst met ten minste drie namen voor te dragen.

De hoge raad van de Orde is gevestigd te Brussel en bestaat uit twee afdelingen: de ene, met het Nederlands als voertaal, waarin zetelen de leden verkozen door de raad der Orde omvattende de provinciën Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen en het Nederlandstalig gedeelte van Brabant; de andere, met het Frans als voertaal, waarin zetelen de leden verkozen door de raad der Orde omvattende de provinciën Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en het Franstalig gedeelte van Brabant.

De twee afdelingen van de hoge raad der Orde worden voorgezeten door eenzelfde magistraat, door de Koning aangewezen onder de voorzitters van Kamer van de Hoven van Beroep die de twee landstalen machtig zijn. Een plaatsvervangend voorzitter wordt onder dezelfde voorwaarden door de Koning aangewezen.

Iedere afdeling kiest, in haar schoot, een ondervoorzitter en een secretaris.

De hoge raad heeft tot taak:

1° De regelen van de veeartsenijkundige plichtenleer vast te stellen, overeenkomstig de in artikel 5 van deze wet vermelde doeleinden;

2° Advies uit te brengen nopens alle kwesties betreffende de uitoefening van de veeartsenijkunde en alle wetgevende en administratieve maatregelen voor te stellen die daarop betrekking hebben;

3° De bevoegdheden van de voorzitters en secretarissen der gewestelijke raden te bepalen;

4° De algemene voorwaarden van werking en bestuur der Orde vast te stellen;

5° De algemene bedrijvigheid van de gewestelijke raden te controleren en hun uitspraken samen te ordenen. Hij kan de gewestelijke raden gelasten een onderzoek in te stellen nopens alle zaken die tot hun bevoegdheid behoren, de beslissingen die hem voor beroep vatbaar schijnen naar de gemengde raden van beroep verwijzen en de door laatstgenoemde gewezen vonnissen voor het Hof van verbreking brengen.

In dit laatste geval worden de zaken bij de gewestelijke raden, de gemengde raden van beroep en het Hof van verbreking aanhangig gemaakt door tussenkomst van de voorzitter van de hoge raad of van een lid van de raad daartoe door hem aangewezen.

Art. 12. De gemengde raad van beroep met het Nederlands als voertaal en de gemengde raad van beroep met het Frans als voertaal zijn ieder samengesteld uit drie door de Koning aangewezen raadsheren in het Hof van beroep, die stemgerechtigd zijn en van wie één als voorzitter optreedt, en uit drie dierenartsen door het lot aangewezen onder de leden van de gewestelijke raad der Orde wiens beslissing bestreden wordt, met uitsluiting van hen die ze gewezen hebben.

(Onder dezelfde voorwaarden worden als plaatsvervangende leden aangewezen, drie magistraten en drie dierenartsen, die in de gemengde raad van beroep alleen kunnen zitting hebben in geval van wettig belet of gerechtvaardigde afwezigheid van de werkende leden.) <W 20.01.1961>

De eindbeslissingen door de gemengde raad van beroep gewezen, kunnen door de verschijnende partij wegens overtreding der wet of verzuim der wezensvormen of der vormen die op straffe van nietigheid voorgeschreven zijn.

(In geval van cassatie, wordt de zaak verwezen naar de anders samengestelde gemengde raad van beroep. Dit rechtscollege voegt zich naar de uitspraak van het Hof van Cassatie wat de rechtsvragen betreft waarover in het arrest uitspraak is gedaan.) <W 20.01.1961>

De beslissing wordt de belanghebbende bij aangetekend schrijven betekend.

(Voor de rechtspleging tot voorziening in cassatie gelden dezelfde regelen als in burgerlijke zaken; de termijn om zich in cassatie te voorzien, bedraagt een maand vanaf de kennisgeving van de beslissing.) <W 15.07.1970>
Het staat de procureur-generaal bij het Hof van verbreking vrij zich voor het Hof van verbreking in het belang van de wet te voorzien.

De voorziening in verbreking is schorsend.

Art. 13. <W 26.01.1999; Inwerkingtreding: 28.03.1999> Het bureau van de Raad van de Orde onderzoekt ambtshalve, op aangifte of op klacht, de zaken waarvoor het bevoegd is. Het bureau kan zijn onderzoeksopdracht overdragen aan een van zijn leden of aan een ander lid van de raad.

Het onderzoek heeft plaats in aanwezigheid van de magistraat bedoeld in artikel 10. Het bureau kan een griffier aanwijzen.

(Op verzoek van het bureau of van de partijen probeert de voorzitter in voorkomend geval de partijen te verzoenen. Hij kan zich daartoe laten bijstaan door een ander lid van de raad en/of door een griffier. Hij stelt een proces-verbaal van verzoening of niet-verzoening op.) <W 10.11.2000; Inwerkingtreding: 25.12.2000>

Het bureau of zijn afgevaardigde brengt verslag uit aan de gewestelijke raad nadat het onderzoek beëindigd is of nadat het proces-verbaal van verzoening of niet-verzoening is opgesteld.

(Het lid of de leden van het bureau of van de raad die de onderzoeksopdracht hebben uitgevoerd, mogen niet deelnemen aan de beraadslagingen noch aan de uitspraak in tuchtzaken.) <W 10.11.2000; Inwerkingtreding: 25.12.2000>

Art. 14. De raad der Orde beschikt over de volgende strafmaatregelen: waarschuwing, censuur, berisping, schorsing van het recht om de veeartsenijkunde uit te oefenen, gedurende een termijn die twee jaar niet mag overschrijden en schrapping van de lijst der Orde, met definitief verbod de veeartsenijkunde in België uit te oefenen.

De praktizijns die in laatste aanleg schorsing hebben opgelopen, zijn voor altijd ontzet uit hun recht van verkiesbaarheid en, tijdens de termijn der schorsing, uit hun recht deel te nemen aan de verkiezingen van de raad der Orde.

De werkelijke of plaatsvervangende leden van de raden der Orde die, in laatste aanleg, veroordeeld werden uit hoofde van een inbreuk in zake de uitoefening der veeartsenijkunde of degenen die enige tuchtstraf hebben opgelopen, zijn van rechtswege uit hun mandaat ontzet.

De inbreuken op de schrappings- en schorsingsmaatregelen worden gestraft als onwettige uitoefening der geneeskunst.

Art. 15. Strafmaatregelen mogen bij verstek slechts worden toegepast dertig dagen nadat het betrokken lid verzocht werd zijn verdediging voor te dragen.

Het lid dat verzocht wordt te verschijnen, beschikt over het recht van wraking, onder de voorwaarden voorzien in de artikelen 44 tot en met 47 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Hij kan zich laten bijstaan door raadslieden, die slechts mogen gekozen worden hetzij onder de advocaten, hetzij onder de leden van de Orde.

Art. 16. De aanwezigheid van twee derden der leden, bijgestaan door de overeenkomstig artikel 10 door de Koning aangewezen magistraat, is vereist opdat een beslissing van de raad der Orde geldig zij.

De gemengde raad van beroep kan slechts geldig beraadslagen in zover twee derden zijner leden verenigd zijn, onder wie ten minste twee magistraten en twee dierenartsen, overeenkomstig artikel 12 aangewezen.

De hoge raad der Orde kan slechts geldig beraadslagen indien twee derden zijner leden, voorgezeten door een magistraat en aangewezen overeenkomstig artikel 11, aanwezig zijn.

Al de beslissingen worden getroffen bij meerderheid der stemmen van de aanwezige leden.

Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter beslissend.

De schorsing of het definitief verbod de veeartsenijkunde uit te oefenen wordt bij meerderheid van twee derden der stemmen der aanwezige leden uitgesproken.

Art. 17. De voorzitter van de raad der Orde, de magistraat die de raad bijstaat, alsmede de partijen, kunnen tegen iedere beslissing van de raad in hoger beroep gaan binnen dertig dagen nadat de beslissing bij aangetekende brief werd betekend.

Ingeval de beslissing genomen werd bij verstek kan er, binnen dezelfde termijn van dertig dagen, verzet aangetekend worden. De zaak wordt dan teruggebracht voor het rechtcollege dat de straf uitgesproken heeft.

Verzet of beroep worden ingesteld bij aangetekende brief gericht tot de voorzitter van de raad die de beslissing heeft gewezen. Is het beroep tegen een lid van de Orde gericht, dan wordt hem bij aangetekende brief een afschrift toegezonden.

Art. 18. Elke beslissing in laatste aanleg, houdende schorsing of definitief verbod de veeartsenijkunde uit te oefenen, wordt aan belanghebbende en aan de bevoegde gewestelijke raad betekend.

Art. 19. Iedere strafmaatregel wordt definitief dertig dagen nadat hij aan belanghebbende werd betekend, behalve in geval van beroep of verzet, aangetekend overeenkomstig artikel 17 en behoudens voorziening in verbreking.

Art. 20. De beraadslagingen van de raden der Orde, van de hoge raad en van de gemengde raden van beroep worden in een verslagregister ingeschreven en door de voorzitter en de secretaris ondertekend.
De beraadslagingen waarbij een tuchtstraf uitgesproken wordt, moeten met redenen omkleed worden.

Art. 21. De leden van de raden der Orde, van de hoge raad en van de gemengde raden van beroep zijn tot het beroepsgeheim gehouden voor alle zaken, waarvan zij bij de uitoefening van hun ambt kennis gekregen hebben.

Art. 22. De Orde treedt in rechte op door haar hoge raad. Deze kan zich laten vertegenwoordigen door een van zijn leden.

Art. 23. De Orde mag, in eigendom of anders, geen gebouwen bezitten dan die welke voor haar werking nodig zijn.

Voor vrijgevheden onder levenden of bij testament, ten voordele van de Orde, is machtiging vanwege de Koning vereist.

De Orde stelt vast en int de bijdragen die voor haar werking nodig zijn. De wanbetaling van de bijdrage kan, in voorkomend geval, aanleiding geven tot toepassing van een der tuchtstraffen voorzien bij artikel 14.

Art. 24. Binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de afkondiging dezer wet stelt een koninklijk besluit vast:

het aantal werkelijke en plaatsvervangende leden die voor elke raad der Orde dienen aangewezen;

de voorwaarden en de modaliteiten van de verkiezingen: de vormen en termijnen van beroep tegen de verkiezingen, alsmede de overheid die gelast wordt uitspraak te doen over dat beroep.

Overgangsbepalingen.

Art. 25. Op aanzoek van de Minister van Landbouw wordt er voorzien in de vorming en de werking van de eerste gewestelijke raden der Orde.

Deze raden worden, bij geheime stemming, verkozen door de houders van het diploma van doctor in de veeartsenijkunde woonachtig binnen het gebied van de te verkiezen raad en wier diploma het visum van de provinciale geneeskundige commissie draagt.

Zijn alleen verkiesbaar de kandidaten van Belgische nationaliteit woonachtig in bedoeld gebied en wier gezegd diploma sedert ten minste vijf jaar het visum draagt.

De kandidaten worden, bij geheime stemming, voorgedragen door de kiezers aangewezen in de tweede alinea van dit artikel.

Onverminderd de wettelijke bepalingen toepasselijk in zake verkiesbaarheid, komen in aanmerking en worden aan verkiezing onderworpen, de kandidaturen die door een door de Minister te bepalen percentage van de stemmen gesteund worden.

Worden verkozen verklaard, de kandidaten die het grootste aantal stemmen hebben behaald. Degenen die de meeste stemmen behalen, verkrijgen de hoedanigheid van werkend lid, de overigen worden opvolgers. De duur van het mandaat bedraagt één jaar, na afloop waarvan zij herkozen kunnen worden op de bij artikelen 7 en 8 dezer wet gestelde voorwaarden.

De Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit artikel.

De kosten van inrichting der eerste gewestelijke raden worden voorgeschoten door de Schatkist en ingevorderd ten laste van de Orde binnen een termijn van drie jaar.

Art. 26. Bij de eerste verkiezingen worden de voorzitter en de helft der leden die het grootste aantal stemmen hebben behaald, voor zes jaar verkozen. De overige leden worden verkozen voor een termijn van drie jaar.

Wijzigingen:

Wet van 10.11.2000 (B.S. 15.12.2000)

Wet van 26.01.1999 (B.S. 18.03.1999)

Wet van 15.07.1970 (B.S. 30.07.1970)

Wet van 20.01.1961 (B.S. 21.02.1961)

Wet van 18.03.1953 (B.S. 02.04.1953).